

Merenkulkuhallitus

TIEDOTUSLEHTI NRO 10/25.4.1997

VESILIKENNELAKI JA -ASETUS

Vesiliikennelaki (463/1996) tuli voimaan 1.7.1996. Vesiliikennelain nojalla 7.2.1997 annettu vesiliikenneasetus (124/1997) tulee voimaan 1.5.1997.

Veneliikennelaista (151/1969) ja sen nojalla annetuista asetuksista ovat toistaiseksi voimassa:

- veneliikennelain 2 §, jonka mukaan moottoriveneet voidaan asetuksella määrätä rekisteröitäviksi;
- veneliikenneasetuksen (152/1969) 2 luku (Moottoriveneiden rekisteröiminen) ja 3 luku (Erinäisiä säännöksiä); sekä
- asetus alukselle annettavista pysähdysmerkeistä (46/1976).

Oheisena ovat vesiliikennelaki ja -asetus.

Oikeustoimiston päällikkö

Hannu Makkonen

Asiaa koskevat tiedustelut:

Veneinsinööri Peter Krusberg
puhelin 0204 48 4328

Dnro 5/00/97
ISSN 0430-5345

463/1996

Vesiliikennelaki

Annettu Naantalissa 20 päivänä kesäkuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain tarkoitus

Tämän lain tarkoituksena on edistää vesiliikenteen turvallisuutta sekä ehkäistä niitä haittoja, joita vesikulkuneuvojen käyttämisestä aiheutuu luonnolle tai muulle ympäristölle, kalastukselle, yleiselle luonnon virkistyskäytölle tai muulle yleiselle edulle taikka yksityiselle edulle.

Vesiliikenteen turvallisuuden edistämiseksi ja haittojen ehkäisemiseksi on noudatettava myös, mitä muualla laissa säädetään.

2 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan vesikulkuneuvoihin ja niiden käyttämiseen vesialueella.

Tätä lakia sovelletaan kauppamerenkulkuun käytettäviin aluksiin siltä osin kuin niistä ei erikseen säädetä merilaissa (674/94) tai alusturvallisuuden valvonnasta annetussa laissa (370/95) taikka muualla laissa.

3 §

Määritelmä

Tässä laissa tarkoitetaan vesikulkuneuvolla veteen tukeutuvaa ja vesillä liikkumiseen tarkoitettua kulkuvälinettä ja laitetta.

4 §

Oikeus liikkua vesialueella

Jokaisella on oikeus liikkua vesialueella siten kuin siitä säädetään vesilain (264/61) 1 luvun 24 §:ssä, jollei tämän lain säännöksistä muuta johdu.

2 luku

Vesillä liikkujaa koskevat säännökset

5 §

Vesillä liikkujaa koskevat yleiset velvollisuudet

Jokaisen vesillä vesikulkuneuvolla liikkuvan on noudatettava olosuhteiden edellyttämää huolellisuutta ja varovaisuutta ja toimitettava siten, ettei hän ilman pakottavaa syytä vaikeuta tai häiritse muiden liikkumista vesillä eikä aiheuta vaaraa tai vahinkoa muille taikka vaaraa tai merkittävää tai tarpeetonta haittaa tai häiriötä luonnolle tai muulle ympäristölle, kalastukselle, yleiselle luonnon virkistyskäytölle tai muulle yleiselle tai yksityiselle edulle.

Vesikulkuneuvon kuljettajan on noudatettava vesiliikenteen liikennesääntöjä ja vesiliikennemerkeillä tai valo-opasteilla ilmaistuja määräyksiä, kieltoja ja rajoituksia.

Kiireellisessä virka-, sairaankuljetus- tai pelastustehtävässä oleva valvontaviranomainen taikka pelastuslaitoksen, meripelastusyksikön tai puolustusvoimien vesikulkuneuvon kuljettaja saa tehtävän sitä edellyttäessä tarpeellista varovaisuutta noudattaen poiketa sisäisillä kulkuvesillä edellä tarkoitetuista lii-

kennesäännöistä, määräyksistä, kielloista ja rajoituksista paitsi väistämisvelvollisuudesta. Jos olosuhteet sitä edellyttävät, tulee tällöin antaa erityisiä ääni- ja valomerkkejä.

6 §

Vesikulkuneuvon kuljettajaa koskevat yleiset vaatimukset

Vesikulkuneuvon kuljettajana ei saa toimia henkilö, jolla ei ole olosuhteisiin nähden tarvittavaa ikää, kykyä ja taitoa.

Rekisteröitävää moottorikäyttöistä vesikulkuneuvoa saa kuljettaa vain henkilö, joka on täyttänyt 15 vuotta.

Merenkulkuhallitus voi, ottaen huomioon vesikulkuneuvon koon, lajin, käyttötarkoituksen ja liikkumisalueen, määrätä, että tietyn vesikulkuneuvotyypin tai yksittäisen kulkuneuvon kuljettajan on oltava täyttänyt 18 vuotta ja osoittanut merenkulkuhallituksen tarkemmin edellyttämät tiedot ja kyvyn kysymyksessä olevan vesikulkuneuvotyypin tai yksittäisen vesikulkuneuvon kuljettamiseen.

7 §

Vesikulkuneuvon luovuttaminen toisen kuljettavaksi

Vesikulkuneuvoa ei saa luovuttaa sellaisen henkilön kuljettavaksi, jolla ei ole siihen 6 §:ssä edellytettyä ikää, kykyä ja taitoa.

3 luku

Vesikulkuneuvoja koskevat säännökset

8 §

Vesikulkuneuvon rakenne, varusteet ja kunto

Vesikulkuneuvon on oltava rakenteeltaan, varusteiltaan, kunnoltaan ja muilta ominaisuuksiltaan turvallinen kaikilla niillä kulkuvälineillä, joilla sitä käytetään.

Vesikulkuneuvon on lisäksi oltava sellainen, ettei sen käytöstä aiheudu merkityksellistä tai tarpeetonta haittaa luonnolle tai muulle ympäristölle, kalastukselle, yleiselle luonnon virkistyskäytölle tai muulle yleiselle tai yksityiselle edulle.

9 §

Vesikulkuneuvoja ja niiden varusteita koskevat vaatimukset

Vesikulkuneuvojen rakenteesta ja niiden moottoreista sekä varusteista ja tarvikkeista voidaan asetuksella antaa sellaisia säännöksiä, jotka turvallisuuden, yleisen järjestyksen tai ympäristöhaittojen ehkäisemisen vuoksi katsotaan tarpeellisiksi.

Merenkulkuhallitus voi, sen mukaan kuin asetuksella säädetään, antaa tarkempia määräyksiä ja ohjeita vesikulkuneuvojen ja niiden moottoreiden sekä varusteiden ja tarvikkeiden ominaisuuksista, rakenteesta, laadusta, määrästä, kunnosta ja käytöstä. Lisäksi merenkulkuhallitus voi, sen mukaan kuin asetuksella säädetään, myöntää yksittäistapauksessa poikkeuksia vesikulkuneuvon rakennetta, moottoria, varusteita ja tarvikkeita koskevista säännöksistä.

10 §

Maahantuontia, valmistusta, markkinointia ja käyttöä koskevat kiellot ja rajoitukset

Jos on perusteltua syytä epäillä, että vesikulkuneuvo tai sen moottori, varuste tai tarvike saattaa vaarantaa henkilöiden, tavaroiden tai ympäristön turvallisuuden tai terveyden, valtioneuvostolla on oikeus valmistajaa tai maahantuojaa kuultuaan kieltää kulkuneuvon, moottorin, varusteen tai tarvikkeen maahantuonti, valmistus, markkinointi ja käyttö tai rajoittaa niitä.

Asetuksella säädetään tarkemmin kielto- ja rajoituspäätösten tekemistä koskevasta menettelystä.

4 luku

Liikkumista koskevat säännökset

11 §

Pysähtymisvelvollisuus

Vesikulkuneuvo on valvontaviranomaisen antamasta, selvästi havaittavasta pysähdysmerkistä pysäytettävä heti, kun se voidaan turvallisesti tehdä.

Pysähdysmerkeistä säädetään tarkemmin asetuksella.

12 §

Vesikulkuneuvon tarkastaminen ja sen käytön estäminen

Vesikulkuneuvon kuljettaja on velvollinen noudattamaan valvontaviranomaisen vesikulkuneuvon rakenteen, varusteiden, kunnon sekä asiakirjojen tarkastamiseksi antamia määräyksiä sekä sallimaan vesikulkuneuvon merikelpoisuuden sekä rungon ja moottorin yksilöintitietojen tarkastamisen. Valvontaviranomaisen suorittamasta tarkastuksesta ei saa aiheutua kohtuutonta vahinkoa tai haittaa.

Valvontaviranomainen voi estää tai keskeyttää vesikulkuneuvon matkan, milloin siihen liittyy ilmeinen onnettomuuden vaara, yleisen järjestyksen häiriintyminen tai ympäristöhaitan uhka.

Valvontaviranomaisen keskeyttäessä vesikulkuneuvon matkan vastaa hinattavasta, ankkuroidusta tai rantaan taikka laituriin jätetystä vesikulkuneuvosta sen omistaja tai haltija. Jollei omistaja tai haltija tähän pysty tai vesikulkuneuvo on otettu käyttöön luvattomasti, on viranomaisen mahdollisuuksien mukaan huolehdittava kulkuneuvosta.

13 §

Asiakirjojen esittämisvelvollisuus

Vesikulkuneuvon kuljettajaa sekä kulkuneuvoa ja sen varusteita koskevat erikseen säädetyt tai määrätyt asiakirjat on pidettävä mukana vesikulkuneuvon ollessa käytössä. Tällaisen asiakirjan puuttuessa on vesikulkuneuvon kuljettaja velvollinen valvontaviranomaisen antaman kohtuullisen määräajan kuluessa esittämään asiakirjan kotipaikkansa valvontaviranomaiselle tai muulle tarkastuksessa osoitettavalle valvontaviranomaiselle.

14 §

Vesiliikenteen ohjaaminen

Merenkulkulaitos voi vesiliikenteen ohjaamiseksi ja siihen liittyvää valvontaa varten antaa vesikulkuneuvolla liikkumista koskevia ohjeita ja määräyksiä.

15 §

Alueelliset kiellot ja rajoitukset

Vesikulkuneuvolla liikkuminen voidaan kieltää määräajaksi tai toistaiseksi määrätyllä vesialueella tai rajoittaa sitä, jos kiello tai rajoitus harkitaan tarpeelliseksi liikenteen, ympäristön, kalastuksen tai muun elinkeinon suojaamiseksi taikka yleisen luonnon virkistyskäytön tai muun yleisen edun vuoksi.

Yleisiä kulkuväyliä koskevista kielloista ja rajoituksista päättää merenkulkulaitos ja muita vesialueita koskevista kielloista ja rajoituksista alueellinen ympäristökeskus.

Kielto tai rajoitus ei nopeusrajoitusta lukuun ottamatta koske työnteon tai asunnon sijainnin vuoksi tarpeellista vesikulkuneuvon käyttöä taikka vaikeasti liikuntavammaisen henkilön vesikulkuneuvon käyttöä, ellei päätöksessä erityisen painavasta syystä toisin määrätä. Virka-, sairaankuljetus- ja pelastustoimen suorittamiseksi sekä muusta vastaavasta syystä välttämätön vesikulkuneuvolla liikkuminen on sallittu kiellosta tai rajoituksesta huolimatta. Sama koskee puolustusvoimien toimintaa.

16 §

Vesikulkuneuvotyyppiä koskevat kiellot ja rajoitukset

Jos tietyn moottorikäyttöisen vesikulkuneuvotyyppin käyttämisestä aiheutuu erityisen huomattavaa haittaa luonnolle tai muulle ympäristölle, kalastukselle tai muulle elinkeinolle, yleiselle luonnon virkistyskäytölle tai muulle yleiselle edulle, alueellinen ympäristökeskus tai, jos kysymys on kaupparenkulkuun käytettävästä vesikulkuneuvosta, merenkulkulaitos voi aluekohtaisesti kieltää vesikulkuneuvotyyppin käytön tai rajoittaa sitä.

17 §

Kielto- ja rajoitusasioiden käsittely

Esityksen 15 ja 16 §:ssä tarkoitetun kielon tai rajoituksen määräämiseksi voi tehdä kunta tai kunnan jäsen taikka sellainen viranomainen, yhteisö tai vesialueen omistaja, jota asia koskee. Kiellon tai rajoituksen määräämisen voi panna vireille myös merenkulkulaitos tai alueellinen ympäristökeskus.

Ennen kiellon tai rajoituksen määräämistä on alueellisen ympäristökeskuksen tai merenkulkulaitoksen kuultava kuntaa, jonka aluetta kiello tai rajoitus koskee, sekä varattava niille viranomaisille, yhteisöille ja vesialueen omistajille sekä muille, joita asia koskee, tilaisuus tulla kuulluksi.

Jos kiello tai rajoitus määrätään kunnan esityksestä, se on määrättävä esityksen mukaisesti, jollei esityksestä poikkeaminen ole tarpeen kansalaisten tasapuolisen kohtelun tai alueellisen yhtenäisyyden vuoksi taikka muusta erityisestä syystä.

18 §

Kiellon ja rajoituksen voimaantulo

Alueellinen ympäristökeskus tai merenkulkulaitos voi määrätä, että sen antama kiello tai rajoituspäätös tulee voimaan muutoksenhausta huolimatta päätöksessä määrätyllä tavalla sen jälkeen, kun päätöksestä on tiedotettu. Muutoksenhakuviranomainen voi kuitenkin kieltää päätöksen täytäntöönpanon.

19 §

Kiellon ja rajoituksen merkitseminen

Kiello tai rajoitus on, jos se on mahdollista, merkittävä vesialueelle, jota se koskee, tai sen läheisyyteen. Kiellon tai rajoituksen merkitsemisestä yleisellä kulkuväylällä vastaa väylänpitäjä ja muualla se kunta, jonka aluetta kiello tai rajoitus koskee.

Kiello- ja rajoitusmerkkeinä käytetään merenkulkuhallituksen päätöksen mukaisia vesiliikennemerkkejä.

Kieltoa ja rajoitusta osoittavien merkkien asettamisessa noudatetaan, mitä vesilain 4 luvun 5 §:ssä säädetään yleisen kulkuväylän kuntoonpanijan oikeudesta asettaa merenkulun turvalaitteita vesistöön tai sen rannalle.

20 §

Kiello- tai rajoituspäätöksen muuttaminen

Kiello- tai rajoituspäätöstä, joka on annettu 15 tai 16 §:n mukaisesti, voidaan muuttaa, jos päätöstä tehtäessä vallinneet olosuhteet ovat olennaisesti muuttuneet tai jos nii-

den myöhemmin todetaan olleen oleellisesti erilaiset kuin päätöstä annettaessa on edellytetty. Tällöin on soveltuvin osin noudatettava, mitä 15—19 §:ssä säädetään.

5 luku

Erinäisiä säännöksiä

21 §

Lupa kilpailuihin ja harjoituksiin

Moottorikäyttöisellä vesikulkuneuvolla suoritettavien kilpailujen tai harjoitusten toistuvaan tai pysyvään järjestämiseen samalla vesialueella on haettava, sen lisäksi mitä luvanvaraisuudesta säädetään muualla laissa, kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen lupa. Lupaa ei kuitenkaan tarvita tätä tarkoitusta varten asema- tai rakennuskavassa varatulle alueelle tai alueelle, jolle on annettu ympäristölupamenettelylaissa (735/91) tarkoitettu ympäristölupa.

Lupa on haettava myös yksittäisen tapahtuman järjestämiseen, jos tapahtumasta on odotettavissa merkityksellisiä ympäristöhaittoja.

Luvan usean kunnan alueella pidettävään kilpailuun tai harjoitukseen antaa alueellinen ympäristökeskus. Usean alueellisen ympäristökeskuksen alueella pidettävään kilpailuun tai harjoitukseen myöntää luvan se alueellinen ympäristökeskus, jonka alueella kilpailu pääosin pidetään.

Tässä pykälässä tarkoitetun luvan myöntämisen edellytyksenä on, että tapahtuma täyttää riittävät turvallisuuden vaatimukset ja ettei toiminnasta aiheudu kohtuutonta haittaa luonnolle tai muulle ympäristölle, kalastukselle, yleiselle luonnon virkistyskäytölle tai muulle yleiselle edulle. Lupa voidaan myöntää vain, jos vesialueen omistaja on antanut siihen suostumuksensa. Jos vesialue kuuluu yhteisalueen järjestäytymättömälle osakaskunnalle, suostumuksen voi antaa myös kalastuskunnan johtokunta.

Lupaa ei kuitenkaan tarvita palo- ja meripelastustoimen harjoituksiin eikä puolustusvoimien tai rajavartiolaitoksen harjoituksiin.

22 §

Muutoksenhaku

Tämän lain mukaiseen alueellisen ympäristökeskuksen tai merenkululaitoksen päätökseen saa hakea muutosta valittamalla lääninoikeuteen. Valitus, joka koskee alueellisen ympäristökeskuksen 15 §:n 2 momentin, 16 §:n tai 21 §:n 3 momentin nojalla taikka merenkululaitoksen 15 §:n 2 momentin tai 16 §:n nojalla antamaa päätöstä, käsitellään siinä lääninoikeudessa, jonka tuomiopiirissä pääosa päätöksen kohteena olevasta vesialueesta sijaitsee. Muutoin toimivaltainen lääninoikeus määräytyy sen mukaan, minkä lääninoikeuden tuomiopiirissä valituksen kohteena olevan päätöksen tehneen viranomaisen toimipaikka sijaitsee.

Muutoksenhakuun sovelletaan, mitä muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa (154/50) säädetään.

23 §

Valvonta

Tämän lain noudattamisen yleinen valvonta kuuluu merenkululaitokselle. Ympäristöhaittojen ehkäisemisen ja torjumisen osalta lain noudattamisen yleinen valvonta kuuluu alueelliselle ympäristökeskukselle sen toimialueella. Vesikulkuneuvojen käyttämisestä vesialueella valvovat merenkululaitos, poliisi, rajavartiolaitos ja tullilaitos.

24 §

Rangaistukset

Joka tahallaan tai huolimattomuudesta rikkoo tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä, on tuomittava, jollei teosta muualla laissa ole säädetty ankarampaa rangaistusta, *vesiliikenneriikkomuksesta* sakkoon.

Joka tahallaan tai törkeästi huolimattomuudesta rikkoo tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä siten, että teko on omiaan aiheuttamaan vakavaa vaaraa toisen hengelle tai terveydelle tai luonnolle tai muulle ympäristölle, on tuomittava *vesiliikenneriikoksesta* sakkoon tai vankeuteen enintään kahdeksi vuodeksi.

25 §

Toimenpiteestä luopuminen ja huomautus

Vesiliikenneriikkomuksesta voidaan jättää ilmoitus tekemättä, syyte ajamatta tai rangaistus tuomitsematta, jos teko on olosuhteisiin nähden vähäinen.

Jos rikkomus ilmeisesti on sellainen kuin 1 momentissa säädetään, voi valvontaviranomainen muihin toimenpiteisiin ryhtymättä antaa rikkomukseen syyllistyneelle huomautuksen.

26 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta ja vesikulkuneuvojen ja niiden varusteiden vaatimuksenmukaisuuden toteamisesta annetaan asetuksella.

Asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä vesiliikenteen ohjaamisesta ja siihen liittyvästä valvonnasta.

Asetuksella säädetään myös vesiliikenteen liikennesäännöistä ja vesikulkuväylien merkitsemisestä.

Merenkulkuhallitus voi, sen mukaan kuin asetuksella säädetään, antaa tarkempia määräyksiä vesikulkuneuvojen ja niiden varusteiden vaatimuksenmukaisuuden toteamisesta, vesiliikenteen ohjaamisesta ja siihen liittyvästä valvonnasta, vesiliikenteen liikennesäännöistä ja vesikulkuväylien merkitsemisestä.

27 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1996.

Tällä lailla kumotaan 28 päivänä helmikuuta 1969 annettu veneliikennelaki (151/69) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen. Veneliikennelain 2 § ja veneliikennelain nojalla annetut asetukset jäävät kuitenkin toistaiseksi voimaan. Rangaistus näiden asetusten säännösten ja niiden nojalla annettujen määräysten rikkomisesta tuomitaan tämän lain mukaan.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

28 §

Siirtymäsäännös

Lääninhallituksen tai alueellisen ympäristökeskuksen 27 §:ssä kumotun veneliikennelain nojalla määräämä kielto tai rajoitus on voimassa sitä koskevassa päätöksessä mainitun ajan, jollei päätöstä tämän lain nojalla muuteta tai kumota.

Samoin on vapaakunnan viranomaisen vapaakunnan oikeudesta poiketa eräistä säännöksistä ja määräyksistä annetun lain 2 §:n 9 kohdan nojalla siirretyn päätösvallan mukaisesti määräämä veneliikennelain 3 a §:ssä säädetty kielto tai rajoitus voimassa sitä koskevassa päätöksessä mainitun ajan, jollei päätöstä tämän lain nojalla muuteta tai kumota.

Naantalissa 20 päivänä kesäkuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Liikenneministeri Tuula Linnainmaa

124/1997

Vesiliikenneasetus

Annettu Helsingissä 7 päivänä helmikuuta 1997

Liikenneministerin esittelystä säädetään 20 päivänä kesäkuuta 1996 annetun vesiliikennelain (463/1996) 9, 10 ja 26 §:n nojalla:

1 luku

Vesikulkuneuvoihin ja niiden käyttöön liittyvät säännökset

1 §

Vesikulkuneuvoja ja niiden varusteita koskevat vaatimukset

Merenkulkuhallitus voi antaa tarkempia määräyksiä ja ohjeita vesikulkuneuvojen ja niiden moottorien sekä varusteiden ja tarvikkeiden ominaisuuksista, rakenteesta, laadusta, määrästä, kunnosta ja käytöstä ottaen huomioon muun muassa vesikulkuneuvon koon, lajin, käyttötarkoituksen ja liikennealueen.

Merenkulkuhallitus voi yksittäistapauksessa myöntää poikkeuksia vesikulkuneuvon rakennetta, moottoria, varusteita ja tarvikkeita koskevista määräyksistä, jos siitä ei aiheudu vaaraa vesiliikenteen turvallisuudelle ja jos määräysten soveltaminen olisi ilmeisen tarkoituksetonta tai kohtuuttoman hankalaa.

Tätä pykälää ei sovelleta vesikulkuneuvoihin siltä osin kuin niistä säädetään erikseen eräiden huviveneiden turvallisuudesta annettussa asetuksessa (464/1996).

2 §

Vesikulkuneuvon perusvarustus

Liikkeellä olevassa moottorilla tai yli viiden metrin pituisessa purjeella varustetussa vesikulkuneuvossa on oltava seuraavat käyttökuntoiset varusteet:

1) merenkulkuhallituksen päätöksen mukaisesti hyväksytty pelastusliivi, kelluntapukine tai pelastuspuku kullekin vesikulku-

neuvossa olijalle; pelastusliivin, kelluntapukineen ja pelastuspuvun tulee kokoluokaltaan ja kantavuudeltaan vastata henkilön kokoa ja painoa.

2) tyhjennyspumppu tai muu väline veden poistamiseen;

3) aivot tai mela taikka ankkuri köysineen; sekä

4) hyväksytty käsisammutin, joka kuuluu AB- tai ABE-luokkaan ja jossa sammutusainetta on vähintään kaksi kiloa, kuitenkin vain, jos vesikulkuneuvossa on liekillä toimiva polttolaite, sisäkone tai yli 25 kilowatin perämoottori.

Merenkulkuhallitus voi, ottaen huomioon vesikulkuneuvon koon, lajin, käyttötarkoituksen ja liikkumisalueen, määrätä lisävarusteita tai yksittäistapauksessa myöntää poikkeuksia 1 momentin vaatimuksista.

Kulkuvaloista, sammuttimista ja neste-kaasulaitteista säädetään erikseen.

3 §

Valonheittimen ja äänimerkkilaitteen käyttö

Valonheitintä tai äänimerkkilaitetta ei saa käyttää niin, että siitä aiheutuu vaaraa tai haittaa muille vesillä liikkuville tai rannalla oleville.

2 luku

Kielto- ja rajoitusasian käsittely

4 §

Esityksen tekeminen

Esitys vesiliikennelain (463/1996) 15 ja 16 §:ssä tarkoitetun, vesikulkuneuvon tai

vesikulkuneuvotyyppin käyttämistä koskevan kiellon tai rajoituksen määrittämisestä on tehtävä kirjallisesti sille alueelliselle ympäristökeskukselle, jonka toimialueella esityksessä tarkoitettu vesialue sijaitsee. Yleisiä kulkuväyliä tai kauppamerenkulkuun käytettävää vesikulkuneuvoa koskeva esitys on kuitenkin osoitettava merenkulkulaitoksen sille merenkulupiirille, jonka alueella vesistö sijaitsee.

Jos 1 momentissa tarkoitettu esitys koskee sekä yleistä kulkuväylää että muuta vesialuetta taikka esityksessä tarkoitettu vesialue sijaitsee tai vesikulkuneuvotyyppiä koskeva esitys vaikuttaisi useamman alueellisen ympäristökeskuksen tai merenkulupiirin alueella, asia voidaan kuitenkin panna vireille yhdellä toimivaltaisella elimellä osoitetulla hakemuksella. Hakemuksen vastaanottajan on tällöin siirrettävä asia muilta osin asianomaiselle toimivaltaiselle elimelle.

Esityksestä tulee käydä ilmi kiellon tai rajoituksen voimassaoloaika ja perusteet sekä muut asian käsittelyn kannalta tarpeelliset seikat. Vesialue, jolle kieltoa tai rajoitusta haetaan, on osoitettava mittakaavaltaan asianmukaisella kartalla.

5 §

Kuuluttaminen esityksestä

Alueellisen ympäristökeskuksen tai merenkulupiirin tai, jos kunta on esityksen tekijänä, kunnan on tiedotettava esityksestä kuuluttamalla vähintään 14 päivän ajan kunnan ilmoitustaululla siten kuin julkisista kuulutuksista annetussa laissa (34/1925) säädetään. Kuulutuksen julkaisemisesta on lisäksi ilmoitettava riittävän ajoissa vähintään yhdessä paikkakunnalla yleisesti leviävässä sanomalehdessä. Kuulutuskustannukset maksetaan valtion varoista.

Esitystä koskevien tietojen tulee olla saatavilla asianomaisessa kunnassa kuulutusajan.

6 §

Muistutukset

Muistutus esityksen johdosta on alueelliselle ympäristökeskukselle tai merenkulupiirille osoitettuna toimitettava kunnanhallitukselle 14 päivän kuluessa kuulutusajan päättymisestä. Kunnan on toimitettava muistutus alueelliselle ympäristökeskukselle tai merenkulupiirille.

7 §

Kuuluttaminen päätöksestä

Alueellisen ympäristökeskuksen ja merenkulupiirin on tiedotettava päätöksestään noudattamalla soveltuvien osin, mitä 5 §:ssä säädetään. Päätöstä koskevasta kuulutuksesta on käytävä ilmi päätöksen antaja, antopäivä, päätöksen pääasiallinen sisältö sekä kiellon tai rajoituksen voimaantulo. Kuulutuksesta tulee myös käydä ilmi, missä päätöstä koskevat tarkemmat tiedot ovat saatavilla.

8 §

Päätöksen tiedoksi antaminen

Alueellisen ympäristökeskuksen tai merenkulupiirin on annettava päätös tiedoksi esityksen tekijälle, asianomaiselle kunnalle, vesialueen omistajalle tai haltijalle sekä asianomaisille valvontaviranomaisille hyvissä ajoin ennen kiellon tai rajoituksen voimaantuloa.

Kunnan tulee pitää päätöstä koskevat tiedot saatavilla niin kauan kuin kielto tai rajoitus on voimassa.

3 luku

Erinäisiä säännöksiä

9 §

Poikkeukset

Merenkukkuhallitus voi myöntää veneurheilutapahtuman järjestäjän pyynnöstä poikkeuksia vesikulkuneuvon rakennetta, varusteita ja varustusta koskevista säännöksistä ja määräyksistä tapahtumaan osallistuville vesikulkuneuvoille varmistuttuaan, että vesikulkuneuvojen turvallisuudesta on muulla tavoin huolehdittu.

10 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Toimenpiteisiin asetuksen täytäntöönpanemiseksi voidaan ryhtyä jo ennen sen voimaantuloa.

Helsingissä 7 päivänä helmikuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Liikenneministeri *Tuula Linnainmaa*